

beregningen er i høj Grad nøgtern, og til denne Betragtning sluttede det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sig da ogsaa ganske. Man forbavses jo, naar man ser, hvad den ordinære Indkomstskat er sat til at skulle indbringe, men som den højtærede Finansminister oplyste, hviler det paa Oplysninger, man har indhentet angaaende Ansættelser til Skat for indeværende Aar. Indkomstskatten kan altsaa paaregnes at give 27 Mill. Kr., og det betyder en Stigning udover den ordinære Stigning med 1,3 Mill. Kr. Det ærede Medlem fra Æbeltoft vilde ikke acceptere disse 1,3 Mill. Kr. som en Anvisning paa en Del af Forrentningen af det sidste Statslaan, idet han hævdede, at det var en af de Indtægtsstigninger, man absolut maatte regne med. Finansministeren havde derfor slet ikke Lov til at tage den med i Betragtning. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, men jeg synes dog, der er nogen Rimelighed i at gøre det, idet der dog foreligger en Stigning udover den normalt beregnede Indtægtsstigning. Derimod vilde det ærede Medlem fra Æbeltoft gerne acceptere som en saadan Anvisning paa Forrentningen af det sidste Statslaan den foreslaaede Børsskat og den i Udsigt stillede Forhøjelse af Ejendoms-skylden. Det glædede mig at høre det ærede Medlem fra Æbeltoft udtale sig, som han gjorde, vedrørende Ejendoms-skylden, idet der derigennem aabnes Ud-sigt til, at vi kan naa at faa gennemført et Lovforslag om en Ændring af Ejendoms-skyldloven eller om en ny Vurdering allerede i det kommende Aar, i 1916, i Stedet for at vente til 1919 med den nye Vurdering. I Virkeligheden er de gældende Vurderinger ganske urimelige, og de bliver jo dobbelt urimelige, naar man tænker paa de Nyvurderinger, som er foregaaet paa Grund af Salg. Der fremkommer derved et overordentlig grelt Misforhold. Jeg kan naturligvis paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til Ønsket om at faa et saadant Forslag fremsat om en ny Vurdering til Ejendomsskyld i Forbindelse med et Forslag om en særlig Jordvurdering, hvorved der banes Vej for den virkelig ideelle Jordskat, den lige Skat paa lige Jord, saaledes at de arbejds-skabte Værdier kan unddrages fra Beskatningen.

Hvad Udgiftssiden angaar, er der, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem fra Æbeltoft, udvist den allerstørste Sparsom- melighed. Men det er jo ogsaa rigtigt, at man maa have in mente, at der er sat

til Side Udgiftskrav, som vil melde sig med stor Styrke i den nærmeste Fremtid. I øvrigt kan jeg ganske slutte mig til den Henstilling, den højtærede Finansminister gjorde om, saa vidt muligt at holde Krav om Nybevillinger nede. Det kan dog ikke undgaas, at der under Finanslovbehand- lingen kommer saadanne Krav frem paa det ene og paa det andet Punkt, og nye Love vil jo blive vedtaget, der ogsaa stiller Krav om øgede Udgifter. Hvad de ekstraordinære Udgifter i det Finansaar, der her er Tale om, angaar, er der jo slet ingen, der kan vide det allerringeste om dem. Vi maa haabe, at de ikke skal blive saa store, som de har været i det foregaaende Aar, og som de vil blive i indeværende Finansaar. Eet er i alt Fald aldeles sikkert, og det er, at de ekstra- ordinære Udgifter for indeværende Fi- nansaar vil blive meget betydelige; men de vil jo fremkomme paa Tillægsbevillingsloven.

Det Arbejde, som den høje Regering har gjort for gennem Prisregulering at modvirke Dyrtiden eller i alt Fald at gøre den mindre trykkende, end den vilde have været, dersom man havde haft det fuld- stændig frie Marked, har sikkert, trods alt, vundet Paaskønnelse rundt omkring i vort Land. Det er ogsaa interessant at se, hvor- dan man i andre Lande tager Eksempel efter os paa dette Omraade. Men er det sikkert, at dette Prisreguleringsarbejde har virket overordentlig gavnligt, er det lige saa vist, at det ikke er tilstrækkeligt. Det er givet, at der er Tusinder af Mennesker her i Landet, som trods Prisreguleringen er saaledes stillede, at det er umuligt for dem at komme igennem. Der er Tusinder af Mennesker baade i By og paa Land, der maa hjælpes paa anden Maade, fordi Arbejds- lønnen ikke er steget nævneværdigt i Forhold til den vældige Prisstigning. Efter alt, hvad der er sket i saa Henseende, er der imid- lertid, som ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte, godt Haab om, at det vil kunne lykkes at naa til en tilfredsstillende Ordning i saa Henseende. Men hvad der end sker, vil det kræve store nye Udgifter, og der er ikke Tvivl om, at man maa komme til øgede Skatter. Men i saa Fald er det glædeligt at vide, at medens Tusinder af Mennesker trykkes haardt af de høje Priser, er der til Gengæld andre, der har stor Fordel af Situationen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at de Indtægter, der er en Følge af Krigssituationen, ogsaa bør bære en væsent- lig Del af de Byrder, som fremkommer ved